

Prioritet. Da Møllenæringen aftog i den Grad, at Vindmøllen maatte neblægges, maatte Andrageren skaffe Kaution for den sidste Prioritet. Fovling-Holsted Sogneraad anbefaler vedvarende og indtrængende Andragendet, idet det foruden det i Tillæg B. for 1884—85 paa det oven anførte Sted citerede nævner, at det har kostet 8,000 Kr. at bygge Vindmøllen, medens den til Nedbrydning i 1868 kostede 2,700 Kr., at et 1,500 Kr. dyrt Vandhjul til Høvelse af Vand fra Kongeaaen maatte forfalde og derefter tages bort, samt at den forholdsvis dyre Bro over Kongeaaen, som Mølleren havde bygget, ikke maatte påføres. — I Henhold til de af ham tidligere anførte Grunde og det oven anførte beder Andrageren nu om ved Rigsdagens Bistand at faa det ommeldte ham i 1869 af Statskassen tilstaaede Laan eftergivet.

Andragendet ses ikke denne Gang at have været hos Finansministeriet.

Taget tilbage af Indbringeren.

86. Fra Kirstine Nielsen af Kjøbenhavn, Enke efter Sergent i Artilleriet C. C. Nielsen om en aarlig Understøttelse, særlig til Opdragelse af hendes Søn. (Indbragt den 22de Januar 1895 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns 2den Valgfreds, Wagner).

Andragerindens Mand døde i April Maaned 1894 efter at have tjent som Underofficer i 8½ Aar. I deres 3-aarige Egtskab havde de en Søn, der nu er 3 Aar gl. Gæld havde de heldigvis undgaaet, men selvfølgelig havde de ikke kunnet opspare noget af Mandens knappe Lønning, saa at Enken efter Mandens Død nu er henvist til ved sit Arbejde — Polering af Sølvtoj — at erhverve det fornødne til Barnet og sig selv. Hidtil er dette saa nogenlunde lykkedes for hende, men selv om hun skulde være saa heldig at kunne vedblive med dette Arbejde, vil Indtægten derved dog ikke være tilstrækkelig til Udgifterne ved Barnets videre Opdragelse. Efter at have faaet Afslag hos Krigsministeren, beder hun derfor om Rigsdagens Bistand til at opnaa en aarlig Understøttelse, særlig til sit Barns Opdragelse. Hendes afdøde Mand's Batterichef anbefaler indtrængende Andragendet, idet han giver saa vel Andragerinden som hendes Mand de bedste Vidnesbyrd.

Da Sagen finder sin Afgørelse ved Behandlingen af Forslag til Lov om Tillæg til Lovene af 9de April 1851 og 20de November 1876 om de militære Underklassers Pensionering, gør Udvalget ingen Indstilling.

87. Fra 5 Lærere i Omegnen af Barrit om en Forhøjelse af Statens Lønningstillæg til Lærere og Lærerinder. (Indbragt den 22de Januar 1895 af Folketingsmanden for Vejle Amts 5te Valgfreds, Bertelsen).

Den nuværende yderst lave Kapitelstakst vil i Aar gøre mange Lærerebeders Løn ca. 100 Kr. lavere, og vil i Forbindelse med den stadige Nedgang af Offer og Afceidenser bevirke, at mange Lærere nødtvungent maa søge anstrengende Bibeftættigelse i den knappe Fritid, hvilket vil være uheldigt for Skolearbejdet. Det er derfor kun naturligt, at Statens Lønningstillæg til Lærere og Lærerinder forhøjes, hvilket Andragerne ogsaa have hørt skal være under Overvejelse. I denne Anledning henstille de, at Forhøjelsen sættes til 200,000 Kr., hvorved formentlig intet foregribes i Henseende til en kommende fuldstændig Lønningreform. Af praktiske Hensyn, særlig til, at Rigsdagssamlingen er saa langt fremfærdet, have Andragerne ikke villet sætte en almindelig Adresse om denne Sag i Gang, men de nære ingen Tvivl om, at alle de af deres Kaldsæller, der nyde Stats-tilskud, slutte sig til deres Andragende.

Da Sagen afgøres ved Behandlingen af Finanslovsforslaget for 1895—96, gør Udvalget ingen Indstilling.